

زنده گینامه ملا فیض محمد کاتب هزاره

نویسنده : نظرمحمد "طوفان " غوری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اهدا
به مردم
شریف و قهرمان
افغانستان

مقدمه

تاریخ ملل چهره های را در اوراق خود به ثبت میرساند که جزء مفأخر، ارزشها و داشتهای فکری علمی و سرمایه های معنوی آن به حساب میآید افراد آن ملتها به وجود شان افتخار میکنند و آنان را به صفت الگو، پیشوا و سمبل ارزشها تاریخی خود قبول دارند، این چهره ها ، اشخاصی هستند که برجستگی های را از خود به نمایش گذاشته و یا شاهکاری های را دریکی از عرصه های مرتبط به حیات سیاسی ، فرهنگی ، اجتماعی، و اقتصادی ... آن ملت آفریده است ویا انسانهای که برای تعالی و پیشرفت ملت خود از علم و دانش ، اندیشه و بنش انرژی و توان خویش سرمایه گذاری نموده شب و روز خستگی و مانده گی ورنج سفررا ندانسته پیوسته با کاروکوشش وتلاش برای بالنده گی آن ملت سعی و عمل رادرهم آمیخته و دست آوردهای مانده گار را بربستر تاریخ آن ملت به ارمغان آورده است. و یا انسانهای که برای نجات ملت ، از خطرها و چالش های فراروی آن قرارداشته به پیشواز خطررفته از جان خود در این راه مایه گذاشته واحیاناً جام شهادت را بر لب نهاده و مرگ رابه آغوش کشیده است دانشمندان ، پژوهشگران ، مخترعان و نویسنده گان ، از زمرة همین گروه اند، که از دانش و فهم شان در راه رفأ و آسایش ملت خود سرمایه گذاری میکنند و یا با ایجاد آثار ارزشمند فکری و علمی آنان را هویت و شخصیت میبخشد.

کشور عزیز ما نیز در تاریخ کهن چندین هزار ساله خود شاهد بروز ابر مردان بوده است که هر کدام در جای خود عالیترین شاخص افتخاری بشری شناخته میشود.

ابونصرفارابی، بوعلی سینا بلخی ، ابوريحان البيرونی ، سنایی ،مولانا جلالالدین بلخی ، حکیم ناصرخسرو قبادیانی، کمال الدین بهزاد، سید جمال الدین افغان ... و مردان نامداری بر تاریکی تاریخ این سرزمین چون ستاره گان میدرخشند و هیچ گاه از نورافشانی باز نمی مانند.

محمد کاتب ، از زمره این اندیشمندان صاحب نام است او که سیاستمدار از جمله مشروطه خواهان اول بوده است در کنار سایر همقطاران خود برای توسعه سیاسی در عهد امیر حبیب الله خان و پیوست با آن در زمان امیر امان الله خان، تأثیرات ژرف رادریستر سیاست و فرهنگ افغانستان بر جای گذاشت.

نویسنده چیره دست که بانگارش کتاب های سودمند ، در رشته های حکمت ، نژاد شناسی ، اخلاق و تاریخ ، آثار گران سنگی را از خود به یادگار مانده آثاری نظیر سراج التواریخ، که به شهادت ارباب تحقیق (ام التواریخ) سده های پسین تاریخ کشور ماست، سرمبتلا شده نفوذ انسانی ، نژاد نامه افغان ، تحفته الحبیب ، تذکر الانقلاب ، و... که هر کدام گواه بلند سطح دانش ، تسلط و اشراف به علوم، بلدیت به آیین نگارش و دقت در تحقیق و شیوه نویسنده گی کاتب است.

کاتب که از دانش سرشار درایت و کفايت خوبی در عرصه سیاست و اجتماع بر خوردار بود سالها به حیث مأمور عالی رتبه در دربار امیران زمان که هر کسی را در آن راهی نبود مصدر خدمات گردید و برای تعالی میهن کارهای شایسته را به ثمر ساند.

من هم باعتماد براین مطلب و ضرورت معرفی شاخص های فکری وطن عزیز مان و برجسته سازی کارهای گذشتگان و فرهیخته گان علم و ادب این سرزمین رساله را تحت عنوان زنده گی نامه ملافیض محمد کاتب پیرامون افکار و آثار این مورخ شهری وطن ترتیب میدارم امیدوارم برای پژوهنده گان امروز و فردای کشور مورد استفاده قرار گیرد .

بیوگرافی

در سال 1279 قمری در دهکده زرد سنگ از قره و قصبات قره باع غزنی طفیلی به دنیا آمد. پدرش سعید محمد بن خداداد اورا فیض محمد نام نهاد. فیض محمد پنج ساله به مسجد رفت و تا سنین جوانی شاگرد مسجد قریه زرد سنگ بود. در فراغیری دروس مسجد و اساسات دین کوشید آخوند مسجد اورا گرامی میداشت و در روزهای غیابت خود اورا موظف می‌ساخت تا شاگردان و بچه‌های قریه را دروس دینی بدهد هم‌صنفان و همسالان اورا دوست میداشت و مشکلات درسی مسجد را به کمک او حل می‌کردند. اما علی بابا شاهو پسر برادر فیض محمد هزاره این مورخ شهریور را چنین معرفی می‌نماید. جناب شاهو از شرح زنده گی پدرکلان کاتب آغازگر مطلب می‌شود.

به این ترتیب که شخص بنام خداداد فرزند الله داد در ولسوالی ناهور ولایت غزنی از شاخه شاهوی طایفه محمد خواجه هزاره عرض اندام مینماید که درگردن بخارا و قوریه ناهور زمینداری اجدادی داشت او به حیث مرد سرشناس و مورد احترام در شاخه شاهو زنده گی می‌کرد. در عصر او مناسبات فیودالی و ملوک اطوایی بر جامعه حاکم بود و مردم گرفتار اختلافات ذات البینی بودند. در این ایام غلام حسین خان فرزند گلستان خان به حیث حاکم و کل اختیار در رأس طایفه محمد خواجه قرار داشت. خداداد پدر بزرگ فیض محمد نیز از جمله سرکردگان و ریس قوم خود بود والبته که مخالفان و موافقان خود را داشت. پس از مرگ خداداد پسرانش بنامهای سعید محمد و بازمحمد و سه دختر باقی ماندند. سعید محمد چون پسر بزرگ خداداد بود در رأس خانواده قرار گرفت و چون با تهدید بعضی از مخالفان پدر مواجه شد با کسب موافقت مادر، زادگا خود را ترک گفته عازم قره باع غزنی شدند و در جنگلک قره باع نزد پسر غلام حسین خان پسر گلستان خان پناهندۀ شدند. غلام حسین خان اورا در قریه زرد سنگ قره باع که یکی از

قرای تحت تصرف و ملکیت خان بود جاداوه و به مرور زمان سعید محمد را به حیث وکیل مردم خواجه انتخاب و تعین مینماید. سعید محمد باخواهر محمد افضل مسکونه سنگ زاییده شاکی از مردم محمد خواجه ازدواج مینماید که ثمره آن دو پسر بنامهای فیض محمد و شیرمحمد میباشد.

درست درزمان که فیض محمد و شیرمحمد درجوانی میرسد مادرش چشم ازجهان میپوشد و پدرشان وکیل سعید محمد خان با دختری از طایفه آهین قره باغ ازدواج مینماید. او دختر کلان ملا شیرمحمد خان معروف به ملاشیر را به عقد خود درمی آورد و دختر کوچک ملاشیر محمد را به عقد پرسش، فیض محمد در می آورد.

ثمره ازدواج دوم سعید محمد خان چهار پسر بنام های دوست محمد ، جان محمد، سلطان محمد ، نورمحمد و دودختر میباشد . امامره ازدواج فیض محمد یک پسربه نام عبدالصمد و دختری بنام معصومه میباشد.(7)

در همین وقت جنگ و درگیری بین هزاره های چهاردسته قره باغ ، اقوام فیض محمد خان یا فیضو خان (فیضو خو) و اقوام خروتی رخ می دهد ، فیض محمد کاتب نیز به ایجاب شرایط محیط در جنگ اشتراک نموده در عین حال رویداد دیگری رخ میدهد ، که فیض محمد کاتب یک جوال گندم به خاطر آرد کردن به آسیاب میبرد اما از اینکه تمام اراضی و آسیاب همگی تحت تصرف و مالکیت ورثه گلستان خان بود در این وقت غله تاج محمد خان پسر گلستان خان توسط نوکران آن نیز به آسیاب میرسد و گندم فیض محمد کاتب راعقب زده با او زور میگوید. فیض محمد این عمل را برای خود توهین پنداشته احساس حقارت مینماید ، لذا غله را به جاگذاشته به خانه می آید و پدرش را در جریان قرار میدهد. چون سعید محمد وکیل ، باز محمد برادرش را چندین سال پیش بالای زمینداری اعزام کرده بود و برای فیض محمد توصیه مینماید که در آنجا رفته به اتفاق کا کا یش نخست منزل رهایشی آباد نموده و سپس اهل و عیال خود را به ناهور ببرد. فیض محمد در همان شب رهسپار ناهور شده در قریه گردن بخارا کشت جوکار زمین

را توسط مواشی چرانیده و جای آنرا خانه آباد میکند درخزان همان سال کوچ وعایله پدر را از زردسنگ درگردن بخارا انتقال میدهد ، وقتی درمسکن اجدادی اش جابجا میگردد خاطرش آسوده میشود (۸:۸).

نا گفته نماند که فیض محمد درقریه زردسنگ قره باع درایام بودوباش موقعی پدرش تولد شده وی اصلاً ازگردن بخارا ناهور بوده. به قریه زردسنگ قره باع ارتباط بومی نداشته از دسته قمبر ، شاخه شاهوی ناهور میباشد.

بعداز جابجا نمودن فامیل درجای اصلی به ادامه تحصیل خود میپردازد وچون از اوصاف تدریس صرف و نحو درقندھار آگاه بود عازم قندھار میشود. درابتدا باملامحمد سرور اسحاق زی که یکی از روحانیت بر جسته و خوش برخورد از رجال سیاسی بود برمیخورد و به حیث شاگرد زیر تدریس و تربیه موصوف قرار می گیرد و بین شان مناسبات شاگردی و استادی خیلی خوب پیش میرود.

بعداً کاتب غرض فراغیری تحصیلات بیشتر عازم لاهور میشود مدت زمان درلاهور تحصیل نموده واز آنجابه کشور ایران سفر نموده وارد حوزه علمیه قم شده و مصروف تحصیل میگردد. بعداز یک مدت کاتب عازم عراق گردیده درحوزه علمیه نجف اشرف شامل ومصروف فراغیری دروسی عالی میگردد. بعد از اکتفا وانجام زیارت اباعبدالله الحسین^(۴) و سایر شهداً کربلا از طریق پاکستان فعلی عازم وطن میشود ، زمانیکه به جلال آباد میرسد ، درین حال سردار نصرالله خان برادر امیر حبیب الله خان از بوده باش زمستانی از جلال آباد عازم کابل بوده و مولوی محمد سرور اسحاق زی به حیث مشاور همراهی نصرالله خان میباشد. ملافیض محمد کاتب که از بودن ملا محمد سرور خبر میشود خودرا به وی رسانیده. زمینه خوبی برایشان میسر و همراه شان یکجا به کابل میآید. سفر کاتب باعث میشود، تاوی به حیث کاتب حضور در دارالانشأ مقرر گردد. کاتب وظایف چون دارالتألیف ، آموزگاری درمکتب حبیبیه و خوشنویسی حضور شاهانه رالنجام داده است. زمانی که کاتب وظیفه وسکونت دائمی درکابل اختیار مینماید با دختر میرزا خان

باباخان بیات چندالوی ازدواج میکند وظیفه تأثیر تاریخ سلاطین افاعنه، نیز به عهده وی تعلق میگیرد که بنام سراج التواریخ به تأثیر می پردازد.

علی بابا شاهو فرزند سلطان محمد پسر برادر فیض محمد کاتب هزاره میگوید:
سعید محمد وکیل، پدرکاتب شش پسرداشت:

1. فیض محمد کاتب، ثمره ازدواج اول، عبدالصمد و معصومه، ثمره ازدواج دوم، سه پسر، بنام های علی محمد، ولی محمد، محمد مهدی و ثمره ازدواج سوم، یک دختر به اسم کبراً میباشد.
از عبدالصمد اولاد باقی نمانده. از علی محمد دو پسر بنامهای فدا محمد و حجاز احمد میباشد.از ولی محمد سه پسر بنامهای غلام محمد، بشیر احمد وادیب احمد باقی مانده است.
محمد مهدی پسرکاتب تا بحال زنده است دارای چهار پسر واکنون در مزار شریف زنده گی میکند .
2. پسر دومی سعید محمد وکیل، شیرمحمد دارای دو پسر بنامهای عبدالوهاب و عبدالحمید میباشد.
3. پسر سومی سعید محمد، دوست محمد دارای سه پسر بنامهای محمد حسن، غلام قادر و محمد رضا میباشد .
4. پسر چهارمی سعید محمد، جان محمد، دارای چهار پسر بنامهای غلام حسن، حاجی محمد، محمد امین و میرزا حسین میباشد .
5. پسر پنجمی سعید محمد وکیل، سلطان محمد، دارای سه پسر بنامهای علی بابا شاهو ، میرزا حسین و عبدالعلی میباشد .
6. پسر ششمی سعید محمد اولاد نداشت.

ملافیض محمد کاتب هزاره بعد از توظیف وظیفه و تقرر درکاری دولتی فرصت آن برایش میسر نشد، تاگاهی به دیدن قوم و اقارب درقریه وجای خود بیرون از جمله برادران سلطان محمدرا که پدراین جانب است به خدمت خود گذاشته بود که حال واحوال وطن را برایش برساند.

سلطان محمد از طرف زمستان به طور مداوم در خدمت برادر قرار داشت. فیض محمد کاتب یک مسافرت رسمی به داخل هزاره جات نیز داشته که از طرف دولت برایش وظیفه سپرده شده بود تا در هزاره جات رفته و مردم هزاره را توصیه و تقاضا نماید تا روغن زرد منطقه را به کوچی ها نفوشند. چرا که آنها آنرا به خارج کشور صادر میکنند(4 صدیقی : 284).

هزاره درین سفر سلطان محمد برادر خود را همراه با خود میبرد که از طریق بهسود سوار اسب وارد ناهور گردیده برای سه شب در قریه خود ، گردن بخارا سپری میکند و عازم مالستان میگردد. در آنجا خبر میشود که کوچی های ملاخیل مقدار زیاد روغن زرد راجمع آوری و به شترها حمل نموده به هندوستان میبرند، کوچیها که خبر میشوند هیئت حکومت آمده ، شب روغن را بارنموده طور قاچاق از طریق دهرا ود شبانه به حرکت میپردازد، ملافیض محمد ایشان را پیگیری نموده در منطقه خلیج راه شانرا قطع و مانع میگردد.

کوچی ها آنروز را به تعلل زنده گی نموده و شب پلان قتل فیض محمد را میکشد فیض محمد از جریان خبر گردیده شامگاهان ناگهانی حرکت و با استفاده از تاریکی شب فرار میکنند صحگاهان خودرا در منطقه بابه جاغوری میرساند. پنجاه نفر مسلح کوچی کاتب هزاره را تا آنجا تعقیب و هنگام صبح بر میگرددند.

ملافیض محمد کاتب هزاره از بین قرای هزاره جات واپس می آید در مسیر را از اشخاص بزرگ سال و موسفیدان واهل خبر صورت رویداد داخل هزاره جات را در زمان مخالفت با حکومت عبدالرحمن خان پژوهش و جستجو مینماید. بعد از طریق طوایف هزاره چهار دسته و محمد خواجه قره باغ و جفت و واپس به

کابل می آید. که مدارک و مواد زیادی را برای تاریخ افغانستان جمع آوری مینماید. ملافیض محمد در جریان زنده گی در کابل باروشنفنکران و نهضت طلبان کابل آشنایی و مصاحبت یافت. او کاتب دربار حبیب الله خان شد و از طرف امیر موظف گردید تا سراج التواریخ را به رشته تحریر درآورد. کاتب در عین درباری بودن شخصیت ملی بود او میخواست با استفاده از دربار از قشر عامه وزحمتکش افغانستان حمایت کند. درنوشته ها و مصاحبته های خود موفق گردید تادر ذیکلام ونوشته ها احوال ستمدیده گان را تمثیل و وجودان طبقاتی خودرا قانع سازد او در این راه بارها ضرب وستم دیده وبارها مغروب گردید ، ولی وجودان طبقاتی خودرا فراموش نکرد کتاب تحفته الحبیب را که ممثل دردهای اجتماعی رنجها و مصیبت های عامه مردم افغانستان بود به خط نستعلیق نوشت و به امیرتقدیم کرد. اما امیر آنرا نپذیرفت ، شخصا اصلاح کرد و هدایت داد تا دوباره به شیوه سراج التواریخ درآورده شود(63:64).

فیض محمد کاتب در حال که قلم بدست توانا و مورخ شهری بود ، بحکم وجود وبا مشاهده دردهای ملی و میهنه در میان نهضت طلبان کابل جای گرفت و به مشروطه خواهان کابل پیوست او در گروپ مشروطه خواهان اول زندانی شد و مدتی در زندان شیرپور گزرانید. ولی امیر حبیب الله خان بخارتر شناخت قبلی با او واینکه نگارنده سراج التواریخ بود بعد از مدت کوتا اورا از زندان رها کرد.

ملا فیض محمد کاتب در دوره زمامداری شاه امان الله به عضویت دارالتألیف وزارت معارف پیوست. در عین حال به تدریس تاریخ و ادبیات در لیسه حبیبیه مصروف شد. او از طرف وزارت معارف وقت موظف گردیده بود تا کتب درسی مدارس جدید را تصحیح و تدوین کند. کاتب علاوه از نگارنده گی و تاریخ نویسی در رشته های حکمت ، کلام ، ادبیات عرب ، فقه ، اصول ، منطق ، لغت ، نجوم ، جبر ، جغرافیا و حتی علوم غربیه دسترسی داشت. چنانچه پروفیسور ای-ام ، رسیتروروسی در ملاقات کوتاه اش در سال

1919 با کاتب می نویسد ملا فیض محمد کاتب از تبار هزاره در کابل به مثابه دانشمند علوم سیاسی شریعت و ستاره شناسی شناخته میشود و پیشگویهای را به او نسبت میدهد. او به برکت داشتن تبحر،

سیمای منحصر به فرد و جهانگرد سرزمینهای دور شخص خارق العاده کشورش میباشد ملا فیض محمد کاتب نویسنده پرکار، آگاه متعهد و مورخ پرتلاش ، امین و دقیق النظر بود.

با آنکه در نوشته های شان از حقوق ضعیفان دفاع کرده است اما واقعیت از همه چیز بیشتر از همه برای او مهم بوده و تاریخ را بی غرضانه می نوشته است. حتی از ثبت جزئیات وقایع تاریخی هم چشم پوشی نکرده است. از همین جاست که محققان و مورخان معاصر او را (بیهقی ثانی) لقب داده اند.

هارونوا میگوید : امروز هیچ مورخ افغانستان شناس بدون مراجعه به کتب ملا فیض محمد کاتب هزاره نمیتواند اثر خود را یک اثر تحقیقی درباره افغانستان محسوب نماید.

یک فقهی صاحب نظر نیز بود او اثری درباره اتحاد نظر مجتهدین و فقرات شرعیه نوشته بود.

شاه امان الله به فتوای او نظام برد گی را در افغانستان لغو کرد. چنانچه در اثر لغو نظام برد گی در افغانستان بود. که عده ای زیادی از اسرای مظلوم مردم هزاره ، بدخشانی و نورستانی ها از برد گی نجات یافتند.

کاتب در مجلس کبیرملی یا لوی جرگه پغمان از آزادی عقیده و مذهب دفاع کرد و خواستار به رسمیت شناختن مذهب اهل تشیع شد و استدلال کرد: اگر اهل تشیع رسمیت یابد به نفع کشور و به مثابه ختم اختلافات و نزاعهای بی حاصل مذهبی میگردد. شخص شاه امان الله نیز وی را تائید کرداما عده از ملا های متعصب و مکتبهای مدرسه دیو بندی شنواری و لغمانی اختلافات را بیشتر دامن میزد .

ملافیض محمد کاتب هزاره در کنار نویسنده گی ، خطاط ماهرو چیره دست بود او در نوشتن خطوط ثلث ، نسخ ، نستعلیق ، و شکسته مهارت تام داشت اغلب حاصل خود را به خط خوش نستعلیق مینوشت، کار نویسنده گی مرحوم ملافیض محمد کاتب هزاره در سال ۱۳۲۰ قمری بناء به دستور امیر حبیب الله خان آغاز شد. اولین اثر او کتاب تحفه الحبیب بود این اثر به دستور مستقیم امیر حبیب الله خان تأثیف شد، در امنگارش این اثر مرحوم کاتب مأموریت یافته بود وقایع عصر احمد شاه ابدالی از ۱۱۶۰- ۱۲۹۷ قمری

و قایع عهد امیر عبدالرحمن خان به شمول اوضاع عصر خود امیر حبیب الله خان تا تاریخ اتمام کتاب
برشته تحریر درآورد.

مرحوم کاتب تاسال 1322 قمری جلد اول و دوم تحفته الحبیب را که تا سقوط امارت محمد یعقوب
خان و خاتمه جنگ دوم جهانی و انگلیس را دربر می گرفت تکمیل به خط نستعلیق زیبا نوشته و به
امیر حبیب الله خان تقدیم کرد. امیر مشاوران نزدیک او مانند سردار محمد یوسف خان پسر امیر دوست
محمد خان، قاضی القضاط سعید الدین خان ، منشی محمد یعقوب خان و میرزا موئمن منشی وزیر محمد
اکبر خان خواندند و بر حواشی آن نظریات ، اصلاحات و اضافات خودرا نوشتند چنانچه امیر حبیب الله خان
در ضمن خواندن کتاب دریک قسمت کتاب مرحوم ملاکاتب هزاره خامه خودرا کلک درسلک نامیده بوده
است طرف توجه امیرواقع شده و در حاشیه صفحه 39 جلد دوم تحفته الحبیب به رنگ سرخ نوشته است
ماشالله کاتب به این عبارت چقدر رعونت و خود نمایی اظهار نموده اند.

امیر حبیب الله خان از این عبارت طنز آمیز در چندین صفحه کتاب نوشته و به بر نوشته های مرحوم
فیض محمد کاتب هزاره خط کشیده و به ملا دستورداده تا کتاب را تصحیح کند ، تاجائیکه یکی از ناقدان
کتاب مرحوم کاتب هزاره که سویه عالی درخواندن کتاب نداشته ایرادی بر کتاب نوشته بوده است ،
مرحوم کاتب در مقابل آن پافشاری کرده است .

در حاشیه صفحه 104 جلد دوم ناقدی اعتراض کرده و گفته است کاتب هزاره عبارات طویل به کاربرده
و کلام را به اطناب کشانده است مرحوم کاتب هزاره در مقابل اعتراض این ناقد می نویسد: جمله معتبره
که مشتمل بر اوصاف ظالمان و متضمین مظلومیت ستمدیده گان است برسیل تنبه نگارش داده شده
است زیرا که مقام رامناسب دانسته تحریر نمودم اطناب مهمل نیست.

جای شک نیست مرحوم ملافیض محمد کاتب هزاره از قشر عامه مظلوم جامعه افغانی بوده وقدرت
قلمی نویسنده گی وی بود که او را به دربار راه داده بود طبعاً منشأ طبقاتی او بر اوحکم می کرد تا در لف

کلام منشأ طبقاتی خودرا تسکین بخشد دراین آرمان مرحوم کاتب هزاره بارها مصیبت‌ها و ضرب وستم دیده است ولی از راه که انتخاب کرده بود بر نگشت(3:68).

سرانجام کتاب تحفته الحبیب درهمان نسخه اول و درهمان خط خوش نستعلیق اولی باقی ماند و دستور طبع نیافت. امیرباردوم کتاب را به مرحوم کاتب مسترد کرد و هدایت داد تا آنرا به شیوه سراج التواریخ درآورد.

اما کاتب ازتعلل ومدارا کارگرفته تکمیل دوباره کتاب تحفته الحبیب سال‌ها به تعویق انداخت تا آنکه دوباره نویسی نشد و همان نسخه اول در دو جلد و 885 صفحه باقی ماند.

نسخه قلمی کتاب تحفته الحبیب گران قیمت و با ارزش تاریخی و ملی مرحوم کاتب هزاره در آرشیف ملی افغانستان موجود است. اگر خداوند آنرا از گزند روزگار واچشم فرهنگ دزدان افغانستان مسئون بدارد باورداریم باردیگر مورخان و فرهنگ دوستان افغان از محتوای غنی تاریخی آن مستفید خواهند شد. واما کتاب سراج التواریخ دومین و بزرگترین اثر کاتب هزاره سراج التواریخ است طوریکه قبل اگفتیم کارتالیف این کتاب توسط امیر حبیب الله خان صورت گرفت برای تألیف این اثر ملا اسناد فراوان از گنجینه شاهی یافت. فرمان‌ها و اسناد محرم دولتی در اختیار او قرارداده شد.

ملا علاوه بر اسناد دولتی از اسناد شخصی و گردآورده‌های یاران و دوستان خود نیز در تکمیل و تألیف سراج التواریخ استفاده کرد. او تاریخی تألیف کرد، که از نظر محتوای و غنای تاریخی کم نظیر بود کتاب سراج التواریخ که اثر دوران پختگی و دوران تجربه کافی وزنده‌گی ملا میباشد به هزینه سلطنتی اكمال یافت. این اثر که اولین کتاب جامع از وقایع تاریخ دولتی افغانستان بحساب می‌رود تا اکنون معتبرترین و مستند ترین تاریخ است که در مجامع تاریخی افغانستان باقی مانده است تاریخ هائیکه بعداً تألیف گردیده اند همه از محتوای غنی و اسناد دقیق آن استفاده کرده‌اند.

ملافیض محمد کاتب هزاره سراج التواریخ را باتکالیف فراوان و بیدار خوابی های طولانی درپنجم جلد تکمیل کرد. ملا سه جلد اول آنرا به خط خوش نستعلیق نوشت و به امیر حبیب الله خان تقدیم کرد امیر سراج التواریخ را تقدیر کرد وامرچاپ آنرا صادر نمود بقیه آثار مرحوم فیض محمد کاتب در این رساله بیشتر صحبت خواهند شد.

نگاهی به جنبه های اخلاقی واجتماعی زنده گی ملافیض محمد کاتب هزاره یکی از واقعیت های جوامع بشری این است که شکل و نوع هرجامعه ای از لحاظ سیاسی ، فرهنگی ، اجتماعی ، اقتصادی و موارد دیگر به وسیله نخبگان و گروهی شاخص به وجود میآید . به قولی دیگر گروه محدود اما نخبه و فرهیخته درمیان یک اجتماع و به تناسب تواناییها و تخصص خود ، ساختارهای آن اجتماع را درآنچه استعداد هایشان است میسازد این فرایند چنان بالهمیت است که بر ههای تاریخی به همین منوال تشکیل میشود چنانچه تاریخ چیزی نیست جز سرگذشت انبیاء الهی ودانشمندان ومصلحان و یا پادشاهان و امیران و ستمگران و آنچه آنها با ملت هایشان کرده اند و میکنند. شناخت و مطالعه احوال شخصیتها هم از لحاظ تاریخ و هم از لحاظ تأثیرات مثبت و منفی آنها روند اجتماع خویش و مهمتر آنچه به یادگار برای نسلهای بعد از خود گزارده اند شایسته وبالهمیت است امروز ملت ها از تاریخ گذشته خویش به ویژه شخصیتهاي علمي و برجسته ، غني و اصالت جامعه خویش را نتيجه میگرند و برآن مبهات مینماید .

اما آنچه برای ما از اهمیت بالایی برخوردار است ، خدمت و تأثیرات است که شخصیتهاي نامور و مشهور چه درگذشته و چه در حال حاضر ، به سیر زنده گی انسانها جهت تعالی ، کمال و انسانیت داشته اند. این

کارنشانگر تعهداست که آنها به هدف و منطق وجود انسانی خویش بسته اند و همین امر است که زنده گی انسانهای بزرگ را سراسر تلاش ، جهد ، نوآوری و رنج بردن و ساختن تشکیل میدهد.

به راستی این همه تکاپو کاردزنه گی انسانهای بزرگ حاصل چیست؟

پاسخ این پرسش یک واقعیت آموزنده و بنیادی برای حیات همه انسانهای و آن خود سازی و خود شناسی و خودبازی است.

ملافیض محمد کاتب نیزار جمله آنها یست که برای خود سازی رنج های فراوانی متحمل شده اند.

در شهرهای مختلف مسکن گزیده و نزد اساتید بیشمارات علوم رایجه عصر خویش را فراگرفته است و آنگاه که کوله بار خویش را از علم و تجربه وهنر لبریز ساخته، پخته و دنیا دیده و متعهد باز میگردد.

مرحوم کاتب ، یکی از بسیار شخصیت‌های این آب و خاک است که نه تنها جزیی از تاریخ ملت ماست و در آن نقش بر جسته دارد، بلکه ، قسمتی از تاریخ این کشور را با همان علم و تجربه و هوشیاری خویش ، برای نسل های آینده از دست برد تحریف و نیسان محفوظ داشته و منتقل کرده است.

در ابتدأیام جوانی ، کاتب باروزگار سخت و پرمشقت دست و پنجه نرم کرده است جنگ و خشونت ، قتل و غارت ، تعصّب و جهل ، همه اینها میتوانست کاتب را شخص خشن ، عنود ، کینه توز و کم حوصله سازد اما کاتب در کودان این روزگار سخت فردی صبور و مقاوم و با شهامت و دلسوزخته و به سرنوشت مردم خویش تبدیل شد شخصیت و اهمیت کاتب را میتوان در آثار که ازوی به جامانده بیشتر و بهتر درک کرد چنانکه میتوان گفت سیر تکامل شخصیت کاتب نه تنها مرحله تحصیل وی خلاصه نشده بلکه در سلسله آثار وی جلوه های از رشد و پختگی از اثری به اثر دیگری مشاهده میشود.

بطور مثال کاتب در نخستین اثرش تحفته الحبیب صریح و بی پرده به باز گوی تاریخ اقدام میکند و در برابر دبار و گمارده گان ، بخاطر رعایت امانت و حق طلبی سرسختی نشان میدهد و این عامل آن است که اثر ارزنده تحفته الحبیب از انتشار بازمانده.

اما در گام بعدی که کاتب به نگارش سراج التواریخ پرداخته است از آنچنان روش بهره برده که این به خواننده اثر است ، آنجاییکه ملافیض محمد برخی از وقایع را با خاطر مصلحت و خوشایند مذاق دربار نگارش داده است ، به قضاوت نشسته و حقیقت مطلب رادرک نماید .

نکته قابل توجه دیگر که حاکی از علم و تجربه کاتب است شیوه تاریخ نویسی او میباشد امتیاز که کاتب از دیگران داشته است دسترسی او به اسناد و مدارک بایگانی ارگ شاهی است که اثر اورا معتبر ساخته است اما هوشیاری کاتب این است که تنها به آگهی های دربار بسند و اعتماد نکرده و به کتب و رسائل تاریخی ما قبل خود نیز رجوع نموده است چنانچه آثار مرحوم کاتب را نمیتوان صرف آثار تألیفی خواند بلکه آثار او آثار تألیفی و تحقیقی است .

هدف کاتب نگارش حقیقت بوده است و حقیقت برابر با واقعیت هاست هر چند مرحوم کاتب آنها را در مصلحت هامبهم منتشر کرده باشد از جمله امتیازات دیگر ملافیض محمد کاتب ، تسلط او بر ادبیات میباشد که سبک نگارش اورا استحکام بخشیده است به ویژه اینکه به قول عبدالحی حبیبی کاتب دارای ذوق شعری نیز بوده است و اگر هنر خطاطی را به آن اضافه نمایم میتوان آنرا هنرمند نیز محسوب کرد . یکی از ویژه گی های مرحوم کاتب روشنفکری اوست که در آثار و نوشتہ های او نیز در حیات فردی

واجتماعی وی هوی داشت . کاتب جزء آن دسته از روشنفکران نیست که روشنفکری شان پیروی و تقليد از رفتار و افکار دیگران باشد تجدد کاتب فقط در رنگ عوض کردن نیست . کاتب همانطوری که از تحریر و خرافه به دور و بیزار بوده است بدون کوچکترین تعصب با منطق واستدلال و سلاح گفتن و نوشتمن در پی اصلاح جامعه خویش بوده است . مرحوم کاتب همیشه در کنار مردم بود و یک چهره مردم دوست از خود به یادگار گذاشته است . خانه کوچک و محقر او تصویری ارزشمند گی بی پیرایه و تکلیف ، در کنار مردم میباشد . بیشتر مردم هم عصرش اورا میشناسند و حتی کودکان نه تنها با اقبالکه بخانه اش احترام مینمودند . همین شخصیت ، تا آنجا که وظیفه حکم مینمود برای احقيق حقوق مردم و برای روشن کردن و افشاء ظلم و بیداد

وناروایهای زمانش تن به حبس و شکنجه شدید بسیاری میدهد و به مشروطه خواهان یکجا محبوس میگردید.

کاتب علاوه بر اینها با وجود نگارش و تدوین آثارش ، بخش از زمان خود را صرف تدریس و انتقال دانش و تجربه خود به فرزندان مملکت خویش نموده کتاب های درسی راتالیف و تصحیح کرده است .

به حال هرچه مادر مورد کاتب و امثال کاتب بگوییم و بنویسیم شاید آنگونه که بوده و هست حق مطلب رانتوان بجا آورد. دید کاتب به زنده گی رفتار، گفتار، و اعمالش گونه است که رسیدن و درک آن به همان اندازه دشوار است که رسیدن به کاتب و امثال او سخت و دشوارتر .

زنده گی کاتب و مثل اویک امرقه‌ی و تکوینی نیست یعنی کاتبها کاتب بدینیا نیامده بلکه کاتب شده اند به نظر من ، ما به همان اندازه از درک شخصیت مانند کاتب عاجزیم که از بسیاری روحیات متعالی انسانی روزبه روز دوری میگریم.

آیا میتوان در دنیای که بیشتر شعاری روشن‌فکری است کاروتلاش را فقط به نفع و امتیازات شخصی توجیه میکنند مفهومی برای فدایکاری ، تعهد و امثال آن پیدا کرد .

نا گفته پیداست که این شخصیت های مانند مرحوم کاتب است که واژه های چون تعهد ، تلاش ، انسانیت ، انسان دوستی و اوصاف برجسته انسانی را مهمت می بخشد، امتیاز که اینگونه شخصیتها دارد اینست که از لحاظ فرهنگی و تمدن از اصلاح و خودگرایی برخوردار اند. آنها کوشیده اند که فرهنگ خود را پیش ببرند ، در بطن و خمیر مایه های آن به نوسازی و نوگرانی دست یابند.

آری: این کاتب و کاتب هاست که می‌آیند و می‌آموزند، رنج می‌برند، تلخیها را بکام میریزند. صبور، استوار، مظلوم، و در غربت در داور می‌رونند. آما بیشک ، اگر، آنهای بودند آسمان تاریک تاریخ بشری ستاره در خود نداشت(49:8).

این نویسنده توانا ومورخ نامور واندیشمند بردار، از پایнтерین قشر جامعه سربالا نمودونار استی ونادرستی زمان خویش را ماهرانه دربیشتر هایشان انعکاس داده با افکار واندیشه های مردمی که داشت استبداد و بی قانونی را در جامعه انتقاد نموده واژه مین لحاظ نامبرده از مشروطه خواهان به حساب آمد که در اثرا این صراحت کلام مدی را در زندان امیر حبیب الله بسربرد. مادر شناخت ابعاد وجهات گوناگون این شخصیت این بزرگ مرد تاریخ قرن نوزده و بیست کشور کاری نداریم آنچه در این رساله در رابطه به بزرگ داشت از مقام علمی و شخصیت بر جسته اعراض می شود همانا تحلیل و بررسی اوضاع سیاسی ، اجتماعی ، اقتصادی عصری می باشد.

در تحلیل وضع اجتماعی ، اقتصادی ، و سازمان سیاسی که کاتب در آن میزبیست باید قبل از همه پیچیده گی ساختار اجتماعی آنرا در نظر بگیریم ، زیرا پیچیده گی اوضاع اجتماعی که بطور کامل محصول جامعه فیودالی آن زمان اواخر قرن نوزده و آغاز قرن بیست می باشد خود بین ساختار اجتماعی و اقتصادی آنست. زنده گی کاتب که مدت (71) سال را در بر میگرد مصادف است به پنج زمامدار امیر عبدالرحمن ، امیر حبیب الله ، امیر امان الله خان، حبیب الله کلکانی و محمد نادر خان در کشور مامی باشد که یک قسمت زیاد عمر کاتب در نوشت حادث و رویدادهای این دوران سپری گردیده است لذا کاتب یگانه مورخ است که بیشتر حادث زمان خود را به چشم دیده و به صورت دقیق در قید تحریر درآورده است.

این دوران یعنی آغاز زنده گی کاتب زمانی شروع میگردد که جنگ دوم افغان و انگلیس به پایان میرسد و نتایج بسی ناگواری را به خلق افغانستان به ارمغان می آورد. معاهده منحوس گندمک (1879) طور تحمیلی توسط امیر یعقوب خان امضا میگردد و امیر عبدالرحمن خان غرض تحکیم بنیاد سلطنت خود و کسب حمایت هرچه بیشتر دولت هند بر تابوی به این سند عرفی شکل قانونی میبخشد و با تعین و تثبیت علایم سرحدی به هدایت نماینده سیاسی دولت هند بر تابوی اساسی سرهنگی مارتیمر دیورند امید خلق

افغانستان رامبندی برالحق اراضی پشتون نشین دیورند به افغانستان به یأس ونامیدی مبدل ساخت که اثرات شوم وناگوار آنرا تاامروز جلو چشمان مردم افغانستان قرارداد (۵:۸).

امیرعبدالرحمن زمان به سلطنت رسید که افغانستان ازدو هجوم ظالمانه انگلیس شدیداً صدمه دیده بود دستگاه منظم اداری ازهم فروریخته و تشکیلات نظامی ازبین رفت، وضع اجتماعی در حالت نامناسب قرارداشت، فیووال های استعمارگر که از جنگهای خارجی استفاده کرده بودند اکنون پس از جنگ بیش از پیش برتأثیرات خود بر توده های بیچاره افزوده بودند. در حقیقت توده ملت در زیربار مناسبات ناسالم اجتماعی بسرمی بردن.

امیرعبدالرحمن خان که در تاریخ افغانستان در جمله زمام داران مستبد و سنگدل بود بر سر توده های ملت ازبی رحمی کامل کار گرفت. او از همان اوان طفو لیت با آدم کشی عادت کرده بود. به قول یعقوب علی خوافی نویسنده تاریخ پادشاهان متأخر افغانستان امیرعبدالرحمن در ایام کودکی جهت آزمایش تفنگ خود اطفال را به دهن تفنگ می بست آنگاه فیرمی نمود وضع اجتماعی عصر کاتب از هنرگاه استبدادی بود. دستگاه اداری امیر در تحصیل مالیات از هیچ گونه ظلم و تعدی بر توده های زحمت کش دریغ ننمود ، این یک واقعیت است که دوران امیرعبدالرحمن خان دوره ظلم و بیدادگری در تاریخ به ثبت رسیده .

در تحت چنین شرایط واوضاع و احوال سیاسی ، اقتصادی و اجتماعی بود که کاتب وارد جهان مادی گردید و در روند این همه تحولات و رویدادهای اقتصادی ، سیاسی و اجتماعی از میان عقب مانده ترین قشرجامعه یعنی ملیت هزاره سربالا نمود و چون ستاره در آسمان کشور ما درخشید. کاتب در آن زمان یگانه نویسنده و مورخ بود که وضع زمان خویش را بادید انتقادی ولی ماهرانه می نگریست و تباھیها و کاستی های ازرا می جست. این نویسنده و مورخ شناختنی که از میان روابط ناهنجار و مناسبات ناسالم فیووالی برخواسته بود با روش خاص تاریخ نگاری واستقلال فکری که داشت در صدد آن بود تا از بطن دربار وضع اقتصادی ، سیاسی ، اجتماعی ، جامعه خود را عالمانه منعکس سازد. خدمات و فعالیت این مرد اندیشمند

در حقیقت تصویر از روزگار وی بدست میدهد که در آن توده‌های جامعه و نیروهای موئله در بدترین شرایط اجتماعی به سرمیبرد. گویا آثار و نوشته‌های کاتب بویژه سراج التواریخ منعکس کننده وضع اجتماعی و اقتصادی و تحولات رویدادهای سیاسی در آن روزگار است دورانی که جامعه مادرگرد آب مناسبات فیودالی دست و پامیزد و در پهلوی آن پروسه رشد بورژوازی ملی به کندی پیش میرفت(4:44).

موصوف از نظر اخلاقی مردی است حلیم، متواضع، پارسا و پابند به اصول اسلام و تشیع، و در مشکلات ازنماز و دعا کمک میگیرد و از خداوند یاری میجوید و هر قدم و قلم که بر میدارد، برای رضای خالق است. مردم و کشورش را دوست دارد و از عقب مانده‌گی آن رنج میبرد. با آنکه دستش از مال دنیا تهی است باز هم از کمک مالی به درمانده گان در بیخ نمیکند و از نفوذ خویش در نجات بی گناهان و گرفتاران استفاده می‌کند. اوصلاحی است که برای اصلاح چند فقره از درگیری‌های که در میان اقوام مختلف افغانستان رخ داده است پا در میانی میکند و به کمک مظلومین می‌شتاید.

خلاصه کاتب انسانی است خود ساخته که در تاریک ترین دوران تاریخی کشور ظهرور کرد آثاری بسی ارزشمند از خود به یادگار گذاشت(6:26).

آثار

با توجه به دانش گستره و ذهن وقار او، زمان به حیث عضوی دارالانشأ مجلس تأليف روزگاری بعنوان عضوی دارالتأليف و مدتها هم به سمت آموزگار در مکتب حبیبیه وقت وظایف به کاتب سپرده شد که با کمال صداقت و میهن پرستی، تجارب و دانش خویش را به میهن و میهنداران قرارداد.

بادا دن مشوره‌ها و نظرات صائب، تدوین و تهیه کتب درسی و تدریس سالم و آموزنده، سهم و نقشش را در امراعتلای جامعه و فرهنگ کشور نمایان و چشمگیر ساخت. با تأليف و نگارش چون، تحفته الحبیب درسه جلد، سراج التواریخ در پنج جلد، تاریخ حکماء متقدین، فیضی از فیوضات، تذکرانقلاب، امان

الانشأ ، تاریخ عصر امانیه و فقرات شرعیه ، نه تنها دین وجیبه خود را در برابر جامعه و مردمش ادأنمود بلکه در صفحه دانشیان و فرهنگیان جایگای والای را احراز کرد و نام خود را در صفحه تاریخ افغانستان نقش شایان داد. این دانش مرد فرهیخته ، با عشق و حوصله مندی فراوان پشتکار و صفحه ناپزیر در موازات تألیف و نگارش آثار مانده گاروپراعتبار به استنساخ شمار قابل توجهی از کتب و رسالات خود و دیگران نیز همت گذاشت. از جمله دیوان شهاب ترشیزی ، مجلات دوم و سوم تحفته الحبیب ، مجلدات اول دوم سوم سراج التواریخ ، مجلدات اول ، سوم و چهارم و هفتم امان التواریخ ، تاریخ حکماء متقدم ، تذکر انقلاب ، فیضی از فیوضات و چند تای دیگر میتوان نام برد که به مددانگشتان هنرآفرین وی کتابت شده اند. به قول دانشمند محترم حسین نایل، که کارها و پژوهش‌های فراوان در ارتباط به زندگی کاتب و فرآورده‌های کارکرده‌ای علمی ، فرهنگی وی بسأ فرجام آورده است با یک سنجیش ابتدایی حجم تأییفات او به بیش از شش هزار صفحه واندازه آثار کتابت شده به خط او بیش از ده هزار صفحه بالغ میگردد. کمیت فراوان و یا کیفیت ایجادیات کاتب، توجه حلقه‌های فرهنگی را ساخت به خود معطوف ساخته ، پیوسته کوشانده بوده اند تا آن بخش از داشته ها و بازمانده‌های اولاعم از آثار و اسناد که در زوایای گمنام و دور از انتظار جاگرفته اند مورد بازیابی و شناسائی قرار دهند. در پویه همین کوششها و تلاشها در سال ۱۳۵۸ به پایمردی چند تن از فرهنگ دوستان

آثار و اسناد مربوطه به ملا که جمعا بیشتر از ۳۷۱۴ صفحه راحتوامیکند ، از خانواده اش برای آرشیف ملی خریداری شد و از خطرناک دی رهائی یافت، این مجموعه پربهای شامل دوبخش عمده میباشد: بخش نخست عبارت از یادداشتها ، نوشه ها و پژوهش‌های تاریخی مرحوم کاتب است ، که قسمت معظم آن ۳۰۶۳ صفحه در حقیقت بیرنگ و مراحل تکوین و تکامل بخش از سراج التواریخ را از آغاز یادداشت برداری تاریخی دین به دندانه چاپ در بردارد. قسمت متباقی آنرا رساله مؤلفه کاتب بنام تذکر انقلاب مشتمل به یادداشت های روزانه در باره وقایع دوره حبیب الله کلکانی در ۲۰۹ صفحه ، یادداشتها مربوط به جنگ استقلال ،

برخی از رویدادهای زندگی و مرگ امیر حبیب الله واوراق پرآگنده از کتاب‌های مختلف به خط کاتب جمعاً در 482 صفحه تشکیل می‌دهد. بخش دوم مجموعه مشتمل است بر نقل شماری از اسناد، نامه‌ها، فرامین

و اطلاعات گونه گون چاپی و خطی در زمینه‌های متفاوت و متنوع که جمماً 64 سند رابه داخل 81 ورق احتوامیکند. طور مثال اعلان به مردم افغانستان راجع به معاهدات شاه شجاع بالنگلیسیها، فرمان امان الله خان راجع به نکاح و مهر، اعلان سرکاری خطا به کوچی‌ها اسمای حکام زمان امیر حبیب الله شماره فوق العاده حبیب الاسلام درباره عزیمت امان الله خان به بمبئی و مکتوب‌های محمود بیک طرزی به فیض محمد کاتب رامیتوان نام برد در زمرة این اسناد مدارک قرار دارند. ناگفته پیداست که با توجه به حال اندیشه و حقیقت نگری مرحوم کاتب، مجموع این آثار و اسناد از جهت اراء آگاهی‌های دقیق و روشن ساختن حقایق تاریخی نهایت ارجناک و در خور توجه اند. این آثار و اسناد می‌توانند چون مأخذ و مدارک مستند و یاورین دانشیان و پژوهندگان را در کارهای تحقیقی شان یاری رسانند و زمینه‌ها و بابهای گسترده و جدید پژوهشی را فرازروی آنان قرار دهند، برآگاهی آگاهان بیفزاید و تاریکی‌ها و تردیدها را به روشنائی و یقین مبدل سازند. در زمرة اسناد یادشده، بیست و یک قطعه آن عبارت از فرمان‌ها و نامه‌های است که از طرف مقامات و یا اشخاص عنوانی کاتب یا در باره وی اشاره یافته اند و یا آنکه کاتب خود به کسا نوشته است. خوانش و تحلیل این فرامین و نامه‌ها امکان آنرا فراهم می‌سازد تا قسماً به گوشه‌ها و برهه‌ها از زندگی و کارکردهای علمی، اجتماعی و سیاسی این مرد بارسلات آشنایی حاصل آید و نقش و سهم او در اعمار و باور ساختن جامعه روزگارش به درستی درک و تشخیص شود. این فرامین و نامه‌ها همچون اسناد تاریخی زیرشماره‌های 51، 170، 267، 268، 281، 296، 19.662، 20، 187، 273، 264، 265، 69، 240، 276، 272 می‌شود. با همه کوشش جز اسناد شماره، 69، 170، 187، 296، دسترسی به سایر اسناد، از طریق

آرشیف ملی مقدور و میسر نگردید ، ولی دانشمند گرامی استاد نایل متن یا مفاد برخی از این اسناد را زیاد داشتهای شخصی خویش ، سخاوتمندانه در نگارنده قراردادند که همکاری شان قابل قدر و مستلزم اظهار سپاس است(4:129).

مروری به مواد دستیاب شده ، نشان میدهد که ملا فیض محمد کاتب نه تنها به حیث چهره علمی و مورخ توانا عصرش مورد تکریم و توجه قراردادشت و وظیفه سترگ نوشتمن تاریخ کشور را عهده داربود ، بلکه در حل و فصل بسا ازماسایل و پر ابلمهای اجتماعی و سیاسی نیز به وی مراجعه و از نیروی خرد و تدبیرش استمداد میشد.

طور مثال ایشک اقاصی ملکی حضور در نامه شماره «8589» - 24 ربیع الاول 1335 از کاتب دعوت به عمل آورد ه است که ساعت 10 روز 25 ماه مذکور با لباس درباری در سلام خانه سراج العماره دربار صورت میگیرد حاضر گردد ، محمود طرزی در نامه مورخه 13 دلو 1298 به کاتب نوشته است که به روز 15 دلو به ساعت 2 جهت مذاکره در مورد بعضی ازماسایل به نظارت خارجیه (وزارت خارجیه وقت) تشریف بیآورد.

این نامه ها گواه برآند که در مجالس دربار و نظارت خارجیه وقت کاتب به حیث یک شخصیت علمی و اجتماعی جایگاه و مقام پر ارج درآشته است. ازورای یکی دو سند دیگر ، کاتب رادر موقف مرد اجتماعی و مصلحی درمی آبیم که برای انجام امور و وظایف در بین توده ها راه میگشاید ، چنانکه در نامه «1338»

29 قوس 1298 نظارت خارجیه عنوانی عبدالرشید خان منشی حضور میخوانیم : کارهای ملافیض محمد کاتب و باقی هیأت هزاره جات معلوم نشد. ضرور است که کارها یشان به حضور والا تقدیم شود به همین ارتباط محمود طرزی در نامه مورخ 5 دلو 1298 به کاتب نگاشته است که بادیگر اعضای هیأت که به

هزاره جات رفته بودند به نظارت خارجیه حاضر شوند تا به حضور اعلیحضرت امان الله خان شرفیاب گردند و فقرات کار خود را نیز با خود بیاورد. در میان اسناد ، مواریدی وجود دارد که در مسایل شرعی نیز به فتوی و نظراین مردم بحیر مراجعه صورت میگیرد و کاتب به حیث دانشمند آگاه از فقه و اساسات شریعت اسلامی چهره مینمایند. بازتاب این حقیقت رادر مکاتب مورخ 15 قوس 1299 و 15 جوزای 1300 به روشنی میتوان مشاهده کرد. نامه نخستین بیانگر احضار مرحوم کاتب ویک نفر معلم محکمه به دربار است به منظور اینکه درباب مسایل کنیز از ایشان استفسار به عمل می آید و نامه دوم اشعار میدارد که کاتب رسماً به تحریر کتاب « فقرات شرعیه » مؤلف گردیده است همچنان یکی دیگری از نامه ها بیان میدارد که مدیر خارجه وقت دعاوی چند نفر یهودی تبعه ایران را به کاتب رجعت داده است.

به همین ترتیب هریک از اسناد و نامه های دیگر نیز روشنگری گوشه ارزندگی و کارکردهای فرهنگی و اجتماعی مرحوم کاتب است که دستیابی ، تحلیل و بررسی دقیقانه آنها خواهان فرصت و امکان بیشتر میباشد ، زیرا در این نسبت مختصر که هدف آن فقط معطوف ساختن توجه دانشیان و پژوهنده گان به موجودیت و هستی چنین اسناد و مدارک ولزوم پژوهش برآنهاست ، فرصت و امکان آن میسر نبود. به این آرزومندی که این بازمانده های پربهای را در اختیار پژوهندگان قرار گیرد و آن فرصت میسر شود تا تحلیل و ارزشیابی دقیق آنها مرتبه دانش و فضل ، وسعت نظر وافق دید ، موقف ، شخصیت و روابط اجتماعی مرحوم ملا فیض محمد کاتب بیشتر از پیش برجستگی و درخشش یابد و شناخت کاملتر و همه جانبیه تری از او بودست آید. نوشتمن درباره آثار کاتب ، و تحلیل در مورد کار استادانه او خیلی سخت است.

کارنویسندگی مرحوم کاتب در سال 1320 به امر امیر حبیب الله خان آغاز میگردد. انقلاب قلمی کاتب از همین تاریخ آغاز میگردد. بهتر خواهد بود که در مورد آثار کاتب بیشتر و با حوصله زیاد تحلیل و تفسیر کنیم در مورد تحفته الحبیب در صفحه قبلی همین کتاب صحبت شد و اما بحث بقیه آثار کاتب را به تحلیل میگیریم تا بتوانیم در مورد آثار این مرد فرهنگی آشنا شویم .

درباره اسناد آرشیفی کاتب در صفحات قبلی همین رساله بحث کردیم. واما بهتر است در مورد هر کدام آثاری معلومات داشته باشیم.

سراج التواریخ

«سراج التواریخ» جلد اول و دوم «سراج التواریخ» در 377 صفحه در یک وقاریه در سال 1331 قمری در مطبعه سنگی کابل زیر طبع پوشید. طبع این جلد «سراج التواریخ» به سایز تخته دو دارای جلد زیبا و در کاغذ سمرقندی عادی سفید به طبع رسید. جلد سوم «سراج التواریخ» که از وقایع 1298 قمری افغانستان آغاز شد، محتوای دوران جنگ دوم افغان و انگلیس و بعد از آن بود بیشتر به دوران امیر عبدالرحمن خان پدر امیر حبیب الله خان تعلق دارد. این جلد نیز به ادامه جلد اول و دوم به مطبعه رفت و کار طبع آن به مطبعه حروفی کابل در سنه 1331 قمری تکمیل گردید. جلد سوم «سراج التواریخ» از صفحه 378 آغازوتا صفحه 1340 رادر بر میگیرد و جمماً دارای 863 صفحه می باشد. به گفته اهل خبره جلد سوم، تاریخ افغانستان را تا وقایع وحوادث سال های 1319 قمری افغانستان در برمی گیرد ولی صرف تا سال 1314 قمری آن به چاپ رسیده. حوادث پنج سال اخیر جلد سوم، اجازه چاپ نیافت و در نسخه قلمی باقی ماند.

جلد چهارم «سراج التواریخ» محتوای دوران شش سال اخیر امارت عبدالرحمن خان به امیر حبیب الله خان تا حادثه قتل او در کله گوش لغمان و تا سال هشتم زمامداری شاه امان الله بود و ملاکاتب هزاره در سال 1306 خورشیدی آنرا تکمیل نمود. جلد چهارم «سراج التواریخ» حدود سه هزار صفحه داشت این جلد به هدایت فیض محمد خان وزیر معارف و تشویق هاشم شایق افندی رئیس دارالاتالیف وقت تنظیم شد. بعداً هاشم شایق افندی میرزا محمد قاسم خان کابلی را گمارید تا آنرا به خط زیبا نستعلیق به همان

شیوه کاتب هزاره نوشت. این جلد هنوز زیر چاپ نرفته که شرایط افغانستان دگرگون شد و به همان شکل دست نویس در کتاب خانه وقت باقی مانده بود پوهاند رهین متذکر شد که من چند مرتبه این نسخه را دیده بودم.

جلد پنجم «سراج التواریخ» به خط خود کاتب هزاره مشتمل بر احوال هشت سال و سه ماه سلطنت شاه امان الله میباشد. این جلد در کدام کتاب خانه ویا اداره های دولتی دیده نشده ، اما اهل خبره و هواداران کاتب آنرا دیده اند وازان استفاده کرده اند. اخیراً محمد علی فرزند کاتب مجموع اسناد و نوشه های کاتب را که در کتاب خانه شخصی کاتب هزاره در خانه شخصی او موجود بود به تشویق دوستان به آرشیف ملی افغانستان فروخت. این مجموعه علاوه از یادداشتهای مهم تاریخی و روزنامه های کاتب هزاره شامل مجموعه کامل «سراج التواریخ» در پنج جلد به قلم خود کاتب هزاره بود. مؤرخان و کاتب شناسان افغانستان تا آنوقت سه جلد کتاب سراج التواریخ را دیده بودند. ولی جلد چهارم و پنجم برای بسیاری از نویسندهای افغانستان تازه بود. این نسخه منحصر به فرد «سراج التواریخ» به قلم خوش وزیبای نستعلیق خود ملا کاتب هزاره در آرشیف ملی افغانستان در پنج جلد در پهلوی سایر اسناد ملی تاریخی افغانستان موجود است .

تذکر الاتقلاب

این کتاب شامل وقایع روزانه جریان سقوط شاه امان الله خان و دوره زمام داری امیر حبیب الله کلکانی میباشد. کاتب در تألیف این اثر بیشتر به چشم دید خود اکتفا کرده و کمتر به اسناد و یادداشتهای مورخان دیگر توجه داشته است. به قول پروفیسر رهین ، این کتاب را روزنامچه خاطرات و یادداشتهای روزانه تاریخی مولف نیز دانست. این اثرا خیراً از متن روسی توسط آقای عزیز آریا نفر ترجمه و مطبوعه میوند آن را به قطع و صحافت زیبا به چاپ رسانده است .

فیضی از فیوضات

مرحوم کاتب هزاره بعد از آنکه کتاب فیضی از فیوضات را نوشت مخفیانه به سفیر ایران در دربار کابل تقدیم کرد و به وی سفارش داد که نباید محتوای این کتاب در کابل فاش گردد. از محتوای کلام فهمیده می شود که کاتب در کتاب «فیضی از فیوضات» مطالب نوشته بوده است که هضم آن برای دولت وقت ناممکن بوده است. این کتاب به چاپ نرسیده است. اما مهدی فرخ، وزیر مختار ایران به دربار کابل، در تألیف کتاب «تاریخ سیاسی افغانستان» خود در جلد اول از محتوای کتاب «فیضی از فیوضات» کاتب هزاره یاد کرده است. تاریخ تألیف کتاب «فیضی از فیوضات» مرحوم کاتب هزاره سال 1306 خورشیدی است.

نژاد نامه افغان

نژاد نامه افغان از آن جمله آثار مرحوم ملا کاتب هزاره است که به تازه گی ها در ایران زیور طبع پوشیده است. این کتاب شامل معلومات مفصل درباره قبایل و قوم سربنی، قبایل و قوم غرغشتی، افغانه پتنی، افغانه سیتی سروانی وغیره فرق محلقه افغانه می باشد.

در مقدمه این کتاب ارزشمند توضیحات جامع و مبسوطی در مورد وجه تسمیه نام افغان و پتان وجه تسمیه اقوام پشتون و محل بودو باش اولی آنها رفته است. کتاب نژاد نامه افغان، از سلسله منابع نژاد شناسی افغانستان است که در سال 1373 خورشیدی در قم به طبع رسیده واژطرف مهتمم کتاب به گفته خودش به ملت شریف و قهرمان افغانستان، را دمداز صحنه پیکار، قهرمان عشق و ایثار، مقاوم و فداکار افغانستان تقدیم گردیده است.

سایر آثار مرحوم فیض محمد کاتب هزاره عبارت انداز:

۴. تاریخ حکماء متقد، سال تألیف 1303 خورشیدی.

5. تاریخ حکمای متقدمین ، از آدم تا حضرت عیسی (ع) سال تأليف 1302 خورشیدی کتاب درسی برای مکاتب رشدیه.
6. تاریخ عصری امانیه
7. رساله زمامداری و سیاست کشورداری ، این کتاب به شیوه سریال درمجله «حبل الله » چاپ شده است.
8. رساله مدینه فاضله : در چندین قسمت زیرعنوان « سبب و سرمبتلاشدن نفوس ناطقه انسانیه » درمجله حبل الله چاپ شده است ،
9. رساله السیاسیه، چاپ مجله «حبل الله » ،
10. فقرات شرعیه در مسایل فقهی و اسلامی ،
11. شرح اصول دین ،
12. اتحاد نظر مجتهدین ،
13. تحفه الاخوان ،
14. استقلال افغانستان ،
15. فیض الامان ،
16. جغرافیه ،
17. امان الانشاء ،

18. تاریخ مغل ،

19. سیاست الامان (5:252).

در دوره زمامداران بعد از اعلیحضرت امان الله، شاه تلاش می کرد تا نام و نشان این چهره تابناک تاریخ افغانستان در لای اوراق تا ریخ افغانستان محو و نشان از آن باقی نماند. چنانچه مرحوم محمد حیدر ژوبل ، ستاره در خشان ادبیات معاصر افغانستان در کتاب «تاریخ معاصر ادبیات افغانستان» وقت ناگزیر می شود. سراج التواریخ را معرفی کند. بنا به استکبار و سانسورهای پیش از چاپ آثار مؤلفان مجبور می شود نام مؤلیف سراج التواریخ را به جای ملافیض محمد کاتب هزاره «میرزا فیض محمد غوری مینویسند. علاوه‌تاً عده ای از درباریان تألیف کتاب «سراج التواریخ» را به اشتراک امیر حبیب الله خان ذکر می کند .

وبه این وسیله می خواهد نقش ملافیض محمد کاتب هزاره مولف(سراج التواریخ) راضعیف سازند. پروفیسر رهین به نقل از حسین علی یزدانی تحشیه و تعلیق نگار(نژادنامه افغان) از قول غلام حسین بهسودی ذکر می کند که بهسودی گفت: "من به چشم دیدم که روزی سردار محمد بن عیم خان به همراه چند نفر محافظ به خانه محمد علی پسر ملافیض محمد رفت. وقتی علت راجست جونمودیم معلوم شد که برای بدست آوردن آثار قلمی کاتب آمده بودند. اینکه چه مقدار آثار قلمی کاتب بدست سردار محمد بن عیم خان رسید و چه تعداد آن از اخفی گردید اطلاع در دست نیست. ولی آنچه مسلم است این است که آن مقدار که بدست سردار محمد بن عیم خان رسیده بود معذوم شده است" (1:46)..

زنده گی کاتب که مدت هفتاد سال رادر بر میگیرد پنجاه سال آنرا قلم بدست گرفته و به رنج و حسرت نوشت .

واما قضیه کشته شدن ملافیض محمد کاتب پوهاند رسول رهین در سایت انترنیتی پخش نموده چنین : میگوید :

در سال 1308 هجری شمسی امیر حبیب الله خان کلکانی هیئت مرکب از محمد علی جوانشیر چند اول، قاضی شهاب، خلیفه محمدحسین، استادغلام حسین و فیض محمد کاتب هزاره که از مقربان دولت و سرشناسان شیعه مذهب کابل بودند برای اخذ بیعت به دایزنگی هزاره جات فرستاده تا از مردم هزاره بیعت بگیرد.

هیأت هزاره جات بجای تقاضای بیعت عنوانی حبیب الله مردم هزاره را علیه دولت کلکانی ها به مقاومت تشویق نمودند، با این ارتباط کاتب هزاره در کتاب نژاد نامه افغان نوشته است (من هزاره ها را به مقاومت علیه بچه سقاو دعوت کردم) این کار هیت بر مجریان دولت وقت گران آمد. حمیدالله خان برادر امیر حبیب الله کلکانی هیأت را مورد لت کوب قرار داد.

تنها استاد غلام حسن که بگفته بعضی ها گزارش کارکردهای خائنانه هیأت را به درباریان امیر حبیب الله کلکانی گزارش داده بودو به قولی از نظرها پنهان شده بود از استنطاق و لت کوب جان به سلامت برد. خیانت هیأت در مقابل مجازاتیکه در بارهای امیران محمد زایی در مقابل خیانت به شاه و امیر و کشور رایج بود به مراتب کمتر و بحدی ناچیز بود که نمیتوان مجازات امیر حبیب الله کلکانی بحساب آورده و درج تاریخ کرد. ولی بودند اشخاصیکه در کار نویسنده گی و تاریخ نویسی هدف عمدۀ شان دامن زدن بر زایاندن تخم نفاق بین ملیت های به هم برادر افغانستان بود که همیشه نفاق و دوگانگی بین مردم شریف و نجیب هزاره و تاجیک بیاندازد. این تاریخ نویسان که بیشتر عمرشان در خدمت باداران انگلیس شان در پاکستان ولندن سپری شده بود همیشه تلاش میکردد تابا جعل کردن تذکره ها و اسناد تاریخی در صفحه بزرگ مردان تاریخ افغانستان جای داشته باشد و درنهایت خادم خوبی برای باداران انگلیسی خود باشند. این اشخاص مجازات اندک امیر حبیب الله کلکانی را در مقابل مجازات که برای خیانت به امیر و کشور از جانب امیران و شاهان محمد زایی داده میشد خیلی ها بزرگ جلوه دادند. بیاد میآوریم واسکت برید نیها چشم کور کردنها، دست بریدندها، درسیاه چاه انداختنها و بالاخره در عقب دادسن بستنها

وازکوپترانداختن های بزرگان ملیت برادرهزاره را که از دوره دولت مداری میراثی دودمان محمد زایی و شرکای آن باقی مانده است. صرف یک مجازات عادی دوستانه چند شلاق و یا چند مشت ولغت کلکانی هابود که نزد تاریخ نگار با اصطلاح شهری ما بحدی گران آمد که مرگ طبیعی مرحوم هزاره رادر زیر ستون خانه شخصی خودش «کشتن» استخراج کرده است.

در حالیکه امیر حبیب الله کلکانی هیات رادر سال ۱۳۰۸ به هزاره جات فرستاده بود و مرگ طبیعی مرحوم کاتب هزاره در مارچ ۱۹۳۱ برابر با حمل ۱۳۰۹ هجری شمسی درست در زمان اتفاق افتاده است که محمد نادر خان بر تخت کابل جلوس داشت. این زمانی است که مرحوم کاتب هزاره بعد از یک سفر دوستانه و معاینات طبی لازم دوباره از مشهد بوطن بازگشته بود. تاریخ مرگ طبیعی او ماه ها بعد تراز زمانی میباشد که مرحوم کاتب هزاره در جمله سایر اعضای هیات اعزامی هزار جات چند شلاق ولغت خورده بود. کاتب در یاد داشتها و چشم دیدهای خود از دوره نادر خان مینوسد: (اقوام وزیری و جاجی به سر کرده گی نادر خان خزانه و قورخانه و اثاثیه و اسلحه دولت را با مال و متاع و ضیاع اهالی شمالی، تمام تاراج کرده و حکومت و ملت را در ورطه فقر و مسکنت انداختند، مرحوم کاتب هزاره جای دیگر در یادداشتهای خود در باره خیانتهای نادر خان میگوید) (اما وقتی به منظور براندازی حکومت (بچه سقاو) امیر حبیب الله کلکانی در سال ۱۳۰۷ ه ش با افغانستان، برای پیشبرد کارش ۱۶ میلیون پوند استرلینگ نقد و هفت هزار میل تفنگ و مقداری کافی فشنگ از انگلیسها گرفت و در عوض شرط آزادی قبایل سرحد را از میان برداشت) (این یاد داشت میرساند که مرحوم کاتب هزاره در زمان زمامداری نادر خان سرحال بوده و یادداشتهای تاریخی برداشته است. اینکه تاریخ نویس جعل کار ما قصداً و عمداً در نوشته های خود دو مرتبه تکرار می نویسد و میگوید) (و به مشقت لت و کوب و حشیانه، جان به جان آفرین سپرد) همین نوشته جعلکارانه است که نویسنده گان بعدی بعضاً آگاهانه و بعضاً نا آگاهانه از آن استفاده کرده اند که نادرست جعلی و عندي میباشد.

با درنظرداشت مقام والای مرحوم کاتب هزاره در حلقه های تاریخ نویسی و خدمات شایسته مردمی او در افغانستان و تکیه بر اسناد بالا یاد آور میشویم که مرحوم کاتب هزاره واقعه نگاروتاریخ نویسی معاصر افغانستان در لای رساله ها و یادداشتهای ارزشمند و چشم دیدهای ثقه و معتبر خود در صحنه های تاریخ نگارینده گی زنده گی درباری استفاده از ناز و نعمت دربار و خدمات مردمی او هیچگاه قالب تodeh یی و مردمی خودرا از دست نداد و همیشه در حالت و مقامی که قرارداشت در فکر مردم بوده و برای مردم میزیست. در مورد این شخصیت برازنده تاریخ نگار معاصر افغانستان همین قدر کافیست که وقتی از مورخ شهر امریکا لود و یک آدمک پرسیده شده که آیا تاریخی در افغانستان تا حال نگارش یافته است یا خیر؟ و یا تاریخ نگار واقعی ای وجود داشته است یانه؟ گفت اگر در باره تاریخ و تاریخ نگاری افغانستان صحبت شود بعد از فیض محمد کاتب هزاره و میر غلام محمد غبار دیگر تاریخ نویسی در افغانستان وجود نداشته است وندارد.

www.hazarah.com.

اکثر نویسنده های افغانستان از جمله میر غلام محمد غبار، عبدالحی حبیبی به این باوراند که: چون مردم هزاره دعوت هیئت رانپذیرفت، این گروه بدون اخذ بیعت به کابل بازگشت و بعد از همین رنج در کابل جان سپرد. بناء آنچه که بیشتر سر زبان ها صحبت می شود در مورد شکنجه ملافیض محمد توسط حبیب الله کلکانی همین ضرب و ستم کلکانی بود که ملافیض محمد کاتب جان سپرد. ولی اینکه جناب پوهان رسول رهین در مقاله خود میگوید ملافیض محمد کاتب در خانه شخصی خود و به مرگ طبیعی فوت نموده نظر خودشان است شاید جناب رسول رهین بخاطر نزدیک ساختن دو مليت هزاره و تاجیک این مقاله را نوشته باشد، بیرون از این بحث ولی آنچه واقعیت دارد این است که مرحوم کاتب، دانشمند، مورخ، روشنفکر، مبارز و نویسنده آگاه، بیش از هر کس دیگر زمامداران زمان خویش رامی شناسد. او حکومت افراد بیسواد، مستبد و بی خبر از اوضاع جهان را برای ملت افغانستان سخت زیان آور می داند و از اینکه سیاست بازان جاه طلب، افغانستان را صحنه رقابت روس و انگلیس قراردادند تأسف میخورد.

آیا برای بچه سقاو سخت نیست و یا بی خبر از شخصیت علمی و فرهنگی مرحوم کاتب پنجاه سال عمر عزیزان را با صداقت قلم به دست میگیرد شب و روز مینوسد و آثار بزرگ و پر ارزش برای ما باقی می گزارد با آن کهولت سن مورد ضرب و شتم قرار میگیرد؟

چشم پوشی از واقعیت نگاری روپوش گذاشتند روی یک حادثه خیانت بزرگ در تاریخ نگاری میباشد لذا آنچه که واقعه ضرب و شتم مرحوم کاتب صورت گرفته باید نوشته شود. روپوش گذاشتند روی واقعه نگاری اصلیت و واقعیت تاریخ نگاری رابی اعتبار می سازد و اگر بخواهیم آینده در خشان و خوب داشته باشیم به گذشته خود بنگریم که چگونه حکومت های داشته بودیم؟ و فعلأً حکومت ما در کدام مسیر در حال حرکت است ایجاد شکاف میان ملیت های افغانستان به این قضیه ربط نمی گیرد که ملا فیض محمد کاتب را حبیب الله کلکانی به قتل رسانده میان ملیت بزرگ تاجیک افراد بزرگ تریافت می شود که حرمت و حیثیت ملیت های باهم برادر افغانستان را در نظر گرفته وبالاترا زاین فکر را دارد که جناب پوهاند رسول رهین در مقاله خود بیان نموده.

کاتب از اوضاع عصر خود آگاه است و این راهم میداند که بیشتر از 70 و یا 80 سال عمر نخواهند داشت بناءً وقتی که در رأس هیئت قرار می گیرد که به هزاره جات برای بیعت به امیر حبیب الله کلکانی برود. وی می داند که حکومت های که در رأس شان انسانهای شایسته ولایق نیست ، بناءً به هزاره جات که میروند مردم را برخلاف امیر حبیب الله کلکانی دعوت میکنند. وی به این باوراند که ز جروب بختی را تحمل میکنم شلاق حبیب الله کلکانی رامی پذیرم ولی تابع حکومت های استبدادی نمی شوم. ذلت و بد بختی را برای ملت افغانستان نمی خواهم و همیشه برای آرزوی آنروز بود که در رأس حکومت مردان بزرگ و آگاه از اوضاع سیاسی قرار گیرد تا ملت افغانستان در آسایش و آرامش زندگی کند.

بررسی کلی آنایکه به تاریخ و تاریخ نگاری سروکار دارند، به روشنی می داند که تاریخ محور علوم اجتماعی است. و کسانیکه از تاریخ آگاهی دارند کمتر در تصامیم خود به خط امیروند هر پدیده زمانی ارزشش

پدیدارمیشود که به محک تاریخ آزمون گردد وابعادش در همین موازین به سنجش گرفته شود روزی تاریخ را داستان سرنوشت و کارنامه های سلاطین و امیران می پنداشتند و تالاروز نیز این انگاره در نزدی شماری از حلقات فکری اصالت دارد. امام روز تاریخ در زرف نگری های علمی که گستره تفکرانسانی را در بردارد، اهمیت سازندگی اش را نمودار کرده است و دانشمندان به این باور دست یافته است که از دیدگاه تاریخ میتوان جوانب یک جامعه و حوادث که در ساختار آن اثر داشته است، دریافت و درسره کردن عوامل آن همت گماشت.

تاریخ این حقایق را آشکار میسازد که، خداوند به هر ملت روحیه نواوری ارزانی داشته تا تکیه گاه زندگی آن باشد و هنگام که این روحیه ناتوان گردد، آن ملت فرومی پاشد و افرادش نیز پس از سالیان چند میمیرند اما اندیشه های آنان در همین جهان پنهان نمانده همچون پاره آتش زیر خاکستر که هنوز خاموش نگشته، وبا دمیدن بر آن میتوان به آتشی شعله ورتبدیلش کرد.

یک جامعه پویا این حقایق را در سیر تکامل زمان مرحله به مرحله روشن میسازد و افراد وابسته به چنین جامعه یی پیوسته در تلاش پدیدار کردن ارزشها نهفته ونا مکشوف خود است. تاریخ در بیدار کردن این افق نقش سازنده و تعین کننده دارد. زیرا هر فرهنگی از دل گذشته می زاید و در آغوش حال رشد میکند. جهان هرگز پیدایی ناگهانی یک فرهنگ را، بدون داشتن پیوند با گذشته شاهد نبوده است و آنچه را که ما سیر تکامل میگوییم معلوم شدن روابط بالافعل بین کهنه و نواست. همه میدانیم که کشور های شرقی به ویژه سرزمینهای که سایه نا میمون استعمار بر آنها افتاده بوداراده فردی حاکمیت داشت. و روی هم رفته جولانگاً قلم واندیشه به محدودیت ما دست و گریبان بوده، و استبداد از تسجیل چهره اصلی اش می هراسد. از آن رواز دخالت در ضبط و ثبت حقایق خود را ناگزیر میدانست و میکوشد که چهره واقعیتها را خدشه دار سازد. چنان که تجربه شده است در کشور های استبدادی این پنداشتها مدام سیر حرکت پدیده

ها را به سوی کمال کند کرده است. و مردمی که با چنین جوی دست و گریبان بوده اند به گونه سالم به هدف نمایی نایل گردیده اند .

امیر حبیب الله خان، هنگامیکه برار که قدرت تکیه زد، خواست فضای تیره و تاری را که از پدرش به ارت برده بود اندکی روشن سازد و روزنه های را به سوی آن بگشاید، بدین ملحوظ در صدد برداشتن گامهای در راستای بهبودی اوضاع برآمد و راه را برای راهیان علم و دانش، که مردم منطقه ازان برخودار بودند هموار کرد، زندانیان را آزاد ساخت وزمینه را برای مبارزه روشن فکران متوجه مساعد گردانید. امیر حبیب الله خان مبتنی بر تجارتی که در روزگار امارت پدرش اندوخته بود اهمیت نگارش یک تاریخ از پیشنه های نه چندان دور را میدانست و نظر به شناختی که از عناصر دور روپیش در بار خود داشت، دریافته بود که این امر بزرگ را میتوان توسط فیض محمد کاتب، به باروپر، رسانید. ازان روی وی را موظف گردانید. تا به نوشتن اثر مزبور مبادرت ورزد، کاتب بزرگ هم قلم بر دست گرفت تاریخ افغانستان را بر مبنای سه منبع که عبارتند از: اسناد دولتی، چشم دیدهای شخصی و روایات افراد ثقه و مورید اعتماد، آغاز کرد. بدون ترس و هراس جزو جزو نوشته و بربخشهای که برای دولت آنوقت سنگین تمام می شد دولت سانسور میکرد. در جزو های خطی سراج التواریخ این سانسور رسمی دیده می شود. زیر جمله که به ضرر دولت بوده خط کشیده شده تا شامل متن چاپی نشود. و به امید آنروزیکه همین بخش های سانسور شده مورید تحلیل قرار گیرد و کلیه مطالب که فیض محمد کاتب هزاره، آنها را در قید قلم کشیده بود بدون کمی و کاستی به دسترس اهل تحقیق و تدقیق قرار گیرد(6:36).

اسلوب کاتب در نگارش تاریخ کاملاً روش مردم گرآ بوده، نقش حضور توده ها و سرنوشت مردم در تمام آثاری وی به خوبی انعکاس یافته است، واوبر خلاف خواسته امیر که سرگذشت پادشا هان افغان را کتابی مرتب سازد تا در روزگار به یادگار بماند علی الرغم روش کسانیکه در موقف او قرار داشته والهای گیری از شیوه نوین تاریخ نویسی مردم را وسیعأ وارد تاریخ می سازد، اسمی کشته شده گان، غارت شده گان را همرا با

عاملان کشتار آنان ثبت تاریخ میکند. بطور مثال در کتاب وقایع افغانستان می نویسد: "وهم در روز 26 ربیع‌الی بیگ ولد محمد حسین بیگ اخضرات، خود و عیال او، دختر یک‌ساله او، و پسران او محمد مهدی، رضابخش، علی اکبر، کلب حسین، محمد نعیم، محمد موسی، برادران اعیان او.. که خودایشان بعضی در کابل محبوس و برخی هنوز در ملک بودند روانه کابل نمایند واوهمه را اسیر کرده در کابل فرستاد".

کاتب هیچ وقت حقیقت را فدای مصلحت ننموده و در واقعیت‌ها آن‌طوری‌که بوده بازتاب داده است و در جای که مجبور بوده در قالب لفافه و با استفاده از صنایع ادبی، کنایت، طنز و حقایق رابیان نموده است و در بیان حقیقت هم از صراحت وهم از کنایت و توشه تهیه نموده و نگذاشت که حقیقت در آستانه قدرت مسخ شود. به قول مرحوم فرهنگ او در زیر عبارات تعارفی که گریزان‌آن در شرایط آن عصر خارج از امکان بود سلسله حقایق را در مورد نواقص اداره و بیدادگری زمامداران به گونه مفصل و مستند ثبت تاریخ کند.

کاتب مانند غواصی است که در بحر بیکران غرض به دست آوردن درگرانبهای حقیقت شنا نموده و با مهارت تمام، منابعی را که در دست داشته با دقت، حزم و وسوسات زیورو زیورو نموده مطالبی را ثبت صفحات زرین تاریخ خود نماید. و منابع که کاتب در اختیار داشته است میتوان آنها را به صورت زیر فهرست نموده. قسمی‌که خود در مقدمه سراج التواریخ از آنها نام میرید نخست جهت رفع اشتباه ابنای زمان کتب تواریخ که در کار بودند و به سوی بیان واقعات افغانستان راه مینمودند، چون:

.1. جهان‌گشای نادری

.2. تاریخ سرجان ملکم تاریخ احمدی خزانه عامره

.3. جلد قاجاریه، ناسیخ التواریخ

رساله عربیه سید جمال الدین الافغانستانی	4
تاریخ سلطانی	5
رساله علی قلی میرزا اعتضادالسلطنه ایرانی رساله محاربه کابل قندهار	6
منظومه حمید کشیمری	7
روزنامه اعلیٰ حضرت شا شجاع الملک	8
کتاب حیات افغانی	9
مولفه دبسی حیات خان روضه الصفای ناصری	10
مراه الوضیه عربیه کرنیل یوسفاند یک امریکایی	11
پند نامه دنیا و دین	12
جام جم	13
فرهاد میرزا	14
را فراهم آورده همه وقایع را تطبیق داده اقوال مختلفه فیها را حواله به خود صاحب کتاب نموده و واقعات مسموعه مشهوره را از حکایات ثقات معمرین چون جناب سردار محمد یوسف خان ابن امیر کبیر اعلیٰ حضرت دوست محمد خان مبرور و سردار نورعلی خان ابن سردار شیرعلی خان معفور قندهاری و قاضی القضاط سعدالدین خان ابن مرحوم قاضی القضاط عبدالرحمون خان خانعلوم وغیره که از آبا و اجداد خود ها با الواسطه شنیده وهم وقایع زمان خود شان را به چشم سردیده و این وقت از طرف قرین الشرف پادشاهی مامور بیان واقعات را به زبانی گردیده بودند خم رقم کرده (8:69).	
مواردی که در جریان نوشتار به مناسبتی از آن نام برده شده مانند :	

آتشکده آذر، تالیف لطف علی بیک آذر، تاج التواریخ ، عبدالرحمن خان ، اتحاد الفرقه بدفع الحرفه تأليف حافظ سویطی، والمختار، سیرالمتأخرین، کتاب قانون ، حکومت محفوظات و خاطرات امیر حبیب الله خان، مراا العقول امیر عبدالرحمن خان، مخزن افغانی اساسی العقاضات، تأليف مولوی احمد جان، رساله تاریخ مغول و جغرافیای هزاره جات ، مکتوب میافقیرالله شکارپوری نقشبندی مواعظ الادینه، تأليف شیخ شهاب الدین احمد .

لوایح ونوشته های مقبره ها.

چشم دیدها، خاطرات و معلومات شخصی مؤلف.

اسناد دارالتحریرشاهی، گزارشات و مکتوبات ضبط احوالات و... چنانچه در فرمان امیر امان الله خان عنوان ایشک آقاسی غرض ادامه کاروتکمیل سراج التواریخ و تاریخ عصر امان از این اسناد به تفصیل یادشده. درین باره در میان فرنگیان افغانستان هیچگونه اختلاف نیست ، که ملافیض محمد کاتب از اسناد با اعتبار استفاده نموده و این همه آثار بزرگ از خود به یادگار گذاشته .

یکی از خصوصیات دیگر ملافیض محمد کاتب هزاره احساس وطن دوستی او بوده از روی این اسناد معلوم میشود که وی واقعاً وفادار به ملک و وطن شان بوده. این نامه از طرف ملافیض محمد کاتب برای جنرال علی دوست خان می باشد. که آینه وطن دوستی اوست .

علی دوست خان از مردان پولادین و خود ساخته هزاره بوده که از قتل عام دوران امیر عبدالرحمن خان جان سالم بدربرده و از زندان سیاه بومک ورس ، فرار کرده آواره شهر و دیار غربت گردید بارها تا یک قدمی مرگ پیش رفت اما در سایه هوش و چالاکی ، خود را نجات داده سرانجام در شهر کویته پاکستان به ارتش هند برتانیوی پیوست. واژین تاریخ به بعد ستاره بخت و اقبال او شروع شد و هر روز به پیشرفت نایل می شد و از جنرال معروف زمان خود شد ، فتوحات ارزشمند در افریقا، چین، و اروپا به نفع کشور متبوع خویش (بریتانیا) به دست آورد، بارها نشان شجاعت و لیاقت دریافت کرد. اما چون مردی میهن پرست بوده سرانجام

به کابل آمد و در سال 1326 خورشیدی از دنیارفت. از جنرال موصوف یک کتاب قلمی به یادگار مانده بنام

خاطرات یک مسافر که زنده گی نامه خویش را به تحریر درآورده و یک نسخه، فتوکاپی ازان کتاب نزد نویسنده سراج التواریخ موجود بوده. کتاب خواندنی و عبرت انگیز است این شخصیت نظامی راجع به علت بازگشتن به کشور چنین نوشته است. از جمله اظهار دلجویی که از قوم من از هر طرف رسیده مکتوبی بوده که از جانب علامه ملافیض محمد کاتب و مشاهیر قوم هزاره بود و در آن مکتوب مرابه وطن عزیزم دعوت

کرده بود که اکنون عین آن مکتوب را ذیلا به رسم یادگار درج می نمایم: تحریر 8 سلطان 1307

عالیجاه علی دوست خان سردار بهادر سابق کپتان در کنف حمایت قادر سبحان بوده، شادگام و مقضی المرام باشند. قبل بر این هم برای شما نوشته بودیم که با فوج قومی خود در ملک آمده بقیه عمر خود را در خدمت دین و دولت اسلام بسر بربرید که اگر در دنیا منفعت ندیده دچار زحمت شوید آن شا Allah تعالی نزد خداوند مقبول العمل خواهید گردید زیرا که از سالها با فوج قومی خود به صداقت خدمت دولت بریتانیه را کرده دارای دوازده نشان نیکنامی و خدمت گزاری شدید و به منصب کپتانی و خطاب سردار بهادری رسیده آخر الامر به عوض اینکه ترقی و ترفع یافته صاحب رتبه و مقام می شدید از خدمت سبک دوش شدید. بنابرین از راه اسلامی و قومی مینگارم که نظر به اتحاد اسلام و مرحمت اعلیحضرت غازی امان الله خان که نسبت به مردم هزاره دارند در ملک بیاید و ضرور بباید که اگر دولت مرحمتی نکند الحمد لله از خود قوم دارید که... وهم نزد خدا و رسول روسخ گردید... زیاده به جز اینکه تأکید میکنم که در ملک بیاید دیگر چه بنویسم... فقط.

جای 25 مهر و امضا های زیاد معتبرین هزاره به خط و املای ملافیض محمد کاتب این نامه درست چند ماه پیش از سقوط دولت امانی نوشته شده است، هیچ بعید نیست که امیر امان الله خان در آن زمان که از حیث نیروی نظامی سخت در تگنا قرار داشت ملافیض محمد کاتب را وادار به تحریر چنین نامه کرده باشد واقعاً اگر ژنرال موصوف با فوج قومی خویش به موقع به کابل آمده، در خدمت دولت امانی در آمده

بود ، احتمال داشت که دولت او را از خطر سقوط به دست بچه سقا ، حفظ کند و آن وقت تاریخ به صورت دیگری رقم میخورد .

به هر حال نامه ملا فیض محمد کاتب به ژنرال علی دوست خان نشان از وطن دوستی وزیرکی و موقع شناسی کاتب دارد. در عرصه سیاست و مسایل کشوری ، روشنفکر است آزاده و طرفداردر موکراسی ، عدالت ، آزادی و حکومت مشروطه. و در هنر زندگی و ساده زیستی او همان بس که 70 سال تمام در میان آتش و خون زیست و در لفافه عبارت پردازهای ادبی زمامداران زمان خویش را رسوا ساخت.

یاد بود از فیض محمد کا تب به عنوان احترام گذاشتن به فرهنگیان و فرهنگ دوستان که از میان ما رفته اند میباشد. انسانها همه رفتمند و در مسیر مشخص که مردن است روان است .

فیض محمد کا تب هم بعد از اینکه زنده گی سراسر محنتش به پایان رسید به قول اکثر مورخین از همان ضرب و شتم که توسط حبیب الله کلکانی صورت گرفته بود بیمار شده و در سال 1309 هـ در خانه شخصی شان در چندماول کابل قلم از دست شان برای همیشه به زمین افتاد و بجای اینکه در شهداء صالحین دفن گردد در قبرستان بیگانه به خاک سپرده شد.

نظریات دانشمندان

زنده گی نامه این آزاد مرد اندیشمند و آگاه را که در تحت شرایط و اوضاع خاصی در ارتباط به جلوه های حیات اجتماعی و سیاسی جامعه یخ بسته بارعايت وايجابات روز و كمبود منابع و چنین امر خطيری را تک و تنها به پيش برده نباید ساده و آسان گرفت.

عبدالحی حبیبی مورخ کشور ما در کتاب جنبش مشروطیت در افغانستان فیض محمد کاتب را انسان پرکار و از جمله مشروطه خواهان اول معرفی می نماید و بیان میدارد که کتاب سراج التواریخ فیض محمد

کاتب از کارهای ایام پخته گی و تجربه های زنده گانی اوست این کتاب بهترین منبع معلوماتی بشمار میرود و نخستین کتاب ضبط واقعی دولتی افغانستان شمرده می شود.

داکتر الکساندر اشکراند روسی در سمینار بین المللی بمناسبت یک صدویی و مین سالزاد فیض محمد تصویر نمود که فیض محمد کاتب تذکرالا نقلاب را به امر امیر وقت نه ، بلکه به ابتکار خود نوشته است کاتب در این اثر قیافه یک مورخ واقعی ترقی پسند را احراز نموده و ما باید سپاس گزارش باشیم. پروفیسور مریم هارنووا پژوهشگر روسی نیز در همین سمینار یک صدو سی و مین سالزاد فیض محمد کاتب بیان میدارد سرنوشت کاتب هزاره حالت عجیبی بخود داشت و به همین لحاظ تمام آثار او تا امروز به جا نمانده و همه آنها نه تنها بر افغانان ، بلکه برای خواننده گان خارجی نیز نامعلوم است وی کاتب رامعلم برجسته و مورخ برجسته به شمار می آورد.

دوكتور حبیب الله پنجشیری در تالار ریاست فرهنگ و ادب وزارت اطلاعات و فرهنگ به مناسبت بزرگ داشت از آثار و افکار ملا فیض محمد کاتب وی را در صف دبیران بزرگ خراسان قدیم با گردان بر افراده ، نشسته واگلیل گلی در گردان دارد وی میگوید موصوف در روزگار فتور ادبی می زیسته و با دشواری های نوشتاری روزگار خویش را ساخته و رخداد های محیط اش را با خط خوش و انشاً پخته باز تاب داده اند موصوف با تلاش های شبانه روزی دود چراغ می خورد آثارش را به رشته تحریر در می آورد. رئیس جمهور کرزی نیمه اول قرن چهاردهم هجری را پر بار ترین سال های کار فرهنگی ملا فیض محمد کاتب به حساب می آورد.

وزیر اطلاعات و فرهنگ دوکتور سید مخدوم رهین بمناسبت تدویر سمینار علمی پژوهشی سال 1384 درباره کاتب بیان می دارد! زنده گی ملافیض محمد کاتب هزاره در دربار ، هرگز اراده تصمیم و روحیه اورا چنین تغیرنداد تا وقایع وحوادث را در تاریخ متذکره طوری تنظیم نماید که دور از عینیت باشد وی کاتب را ادامه دهنده راه ابوالفضل بیهقی به حساب می آورد.

معاون سر محقق عبدالباری راشد رئیس اکادمی علوم افغانستان پیام خودرا بمناسبت بزرگداشت از سیمنار یک صد و چهل هشتمین سال تولد ملا فیض محمد کاتب می گوید بحث پیرامون آثار او درواقع سپاس وستایش ازمکتب است که نمودار عشق به مردم و وطن ، عشق به رشد واعتلای کشور عشق به مفاخر ملی می باشد.

اشرف غنی احمدزی رئیس پوهنتون پشین کابل در پیام شان درهمین سیمنار کاتب را آزاد مرد خطاب میکند که به قله های بلند انسانیت رسیده وکاتب همیشه از استعمار خارجی نفرت داشته اند.

پوهنمل دوکتور محمد هاشم عصمت اللہی کاتب را یکی از بستر سازان نوآوری در کشورش می شمارد وی اذعان می دارد که کاتب باقدرت قلم به مصاف دشمنان داخلی وخارجی رفت وازاین راه که انتخاب کرده بود بر نگشت.

آری! آنچه مسلم است زنده گی ساده و به ریای اوست او از جمله انسان های است که بدور از تکبر، غرور ، خود خواهی، و هم چنان از جمله انسان های آزاده ای است که همیشه برای استقلال عزت وعظمت وطنش آرام نمی گیرد شب وروز رویداد های کشورش را برای آینده گان تاریخ میسازد ونام خودرا در تاریخ این کشور می نمایاند.

نتیجه گیری

دریک نتیجه گیری کلی به این نتیجه میرسیم که انسانهای آزاده همیشه در قلب مردم خودجا گرفته، و چهره این مردان بزرگ برای همیشه ثبت تاریخ خواهد شد. اینک گویا اورا می بینیم که با آن قامت خمیده و اندام لاغر محاسین سفید، پرچم دانش و حریت و عقلانیت را به دست گرفته ، بر بلندی تاریخ ایستاده فریاد میزنند.

ای مردم شریف و پاک نیت افغانستان! ای نسلهای آینده، ای هموطنان گرامی: تمام بد بختی تان از دست حکام ستمگر، روحانیت متعصب و قضاط رشوه گیرو عوام فریبان استثمارگر و مأموران قسی القلب است که برای رسیدن به ثروت و زندگی حیوانی شان اجازه نمیدهند که ملت به جایگا شایسته و کمال انسانی خویش ارتقا یابند. زندگی ملا فیض محمد کاتب با همان سادگی لباس، گرد و غبار روزگار سرو صورت این مرد را فرا گرفته خانه مقرانه او در چند اول نمایانگری تعهد، پایداری، صداقت، راستی، به مردم شان میباشد. درنتیجه تحقیقات که صورت گرفته این مرد به تمام سادگی زندگی کرده به دور از تکبر، غرور و خودخواهی به این اندیشه سراسر زندگی خود را گذاراند. پنجا سال قلم بدست گرفت و به مهارت خاص حاکمان دوران خود را منسوخ زمان کرد.

او شعار میدهد، بی تردید فلسفه خلقت هستی، آدمی است که مقرر شده است تا اینکه از تمام نعمات خداوندی بهره مندگردد ملت افغانستان با هم برابر و هیچ علامت و نشانه ای اعم از زنگ، نژاد، زبان و مذهب باعث تسلط و اعمال زور نمیگردد وی در جرگه پغمان بیان میکند مذاهب مختلف در افغانستان طرفداران دارند بناءً یکی ازین مذاهب شیعه است که باید به رسمیت شناخته شود و همچنان به تمام عقاید و مفکوره های مختلف مذاهب مختلف ارج گذاشته شود. او عنوان میکند، دنیا به عنوان جولانگاً اختیار متعلق به بشر است که به والاترین موهبت الهی یعنی عقل خود را در درجه بندی جامعه لایق میسازد، بیشتر انقلابات در روی زمین ناشی از عصیان مردم در برابر ظلم و تعدی به حقوق مسلم آنهاست، روزگار فیض محمد زمان است که، به وجود آمدن طبقات، امتیازخواهی، برتری جویی، نژاد پرستی، استبداد و خودکامگی (اتوکراسی)، خواهشات نفسانی، قبیله، و ملت پرستی، ظلم بیش از حد حاکمان قشر بزرگ از جامعه مارا در نقاط مختلف افغانستان ناراضی ساخت، در چنین حالت است که از میان جامعه افغانستان اندیشمندی قدم به عرصه کاروزار میگذارد و در مقابل حاکمان استبداد گر نظرات را درباره انسان دوستی و حقوق انسانی مطرح میکند و بیان میدارد ملت افغانستان برای بد بختی

همدیگرآفریده نشده حکومتهای استبدادی یک روز نه یک روز زیر و رو خواهد شد و نشان از آن نخواهد ماند.

بنا برین رسیدن به این مقصد فیض محمد کا تب را به این فکر واداشت قلم به دست گرفته شب و روز خون دل خورده و نام خود را در تاریخ سیاسی، اجتماعی، به عنوان مرد فرهنگی و فر هیخته به ثبت برساند و آثار بسیار بزرگ را از خود به یاد گار گذاشت، در نهایت ساده گی زیست و آرشیف ملی افغانستان را توسط آثار گرانبهای خود زینت بخشید.

مأخذ

- .1 حبیبی، عبدالحی 1363 جنبش مشروطیت در افغانستان مطبعه: پشاور.
- .2 خاطرات سیاسی نظامی فرقه مشر علی دوست خان 1323 نسخه خطی.
- .3 رهین، رسول 1383) آریانا برون مرزی ، شماره اول .

- .4 صدیقی، داکتر جلال الدین 1349 سیمناریین المللی به مناسبت یکصدو سی و مین سالروز فیض محمد هزاره..
- .5 فرخ ، سیدمههدی. 1307 کرسی نشینان کابل ایران: مطالعات فرهنگی.
- .6 هزاره ، فیض محمد 1372 نژاد نامه افغان ، مترجم حاج کاظم، ایران: مطبعه اسماعیلیان.
- .7 رامدین.1332 مجله غرجستان شماره 135، مترجم: نبی کاوه.
- .8 مجله خورشید1384(شماره ششم: ارگان نشراتی ریاست فرهنگ و ادب .